

สัณทาคาร

ณ ชีวมณฑลสัณทาคาร
จนึกถึงและสับสนในดวงใจ
ที่ที่มีสัตว์ป่านานาพันธุ์
ป่าผืนนี้ ผู้บุกรุกไม่ไกลกาย
จากอบอุณพีพีวิทยาการ
ความรู้ที่ได้อะอย่างมากมาย

เมื่อไรราชนาณมัตถิ์อันกว้างใหญ่
ก็เขาเคยเดินทางไปไม่เคยลืม

มีทั้งป่าเต็งรัง อันหลากหลาย
สู่สหายท้องที่ที่ชล้นนอน
ที่ส่งสอนเตาใจใส่ ไม่ห่างหาย
ธำมภ์มาวยประคับไว้ในโลกกันดาร
ประพันธ์โดย ด.ช. สัณทาคาร จุลวงศ์, ด.ช. วัชรพงษ์ ภูวพันธ์
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น
ฝ่ายมัธยม ศักดิ์ศาสตร์ 5737

เมื่อนึกถึงสระเบาราช

เมื่อคิดถึงสระเบาราชอันกว้างใหญ่
ทุกทุกคนล้วนมีอารมณ์ดี
เมื่อได้มาชมเขื่อนเบาราช
ไม่ไกลจากตลาดแค่นี้ไปแสนไกล
เมื่อได้มาพักที่ร้านอาหาร
อร่อยและอร่อยไปชิ้นเดียว
เมื่อได้มาชมความงามที่เล่นน้ำ
มาเล่นน้ำกันเอยใครชอบก็เล่นได้
เมื่อได้มาชมอาหารสุดอร่อย
ให้อิ่มท้องรู้กัลลึงเพื่อกาษา

ที่กินให้มีความสุขใหญ่โต
พักผ่อนใจด้วยสระเบาราช
มีอาหารอร่อยและอร่อย
ดูทุกที่ที่กินให้มีความสุข
ที่กินอร่อยให้มาชมที่ร้านอาหาร
ชมความงามที่สวยงามได้ดูใจใคร
น้องหน้าใจไว้ใจให้ใจใจ
ไม่เป็นไรเล่นน้ำอย่างสนุกสนาน
มีอาหารอร่อยและอร่อยมาชมที่ร้านอาหาร
อย่าลืมาชมความงามที่เล่นน้ำ

ครั้งหนึ่ง ณ สะแกราช

ณ ป่าใหญ่ในใจที่ร่มรื่น สุดสัชนีสบายจิตคิดช่วยเหลือ

ณ ที่นี้ "สะแกราช" ได้ทอเลื้อย ได้ทำเพื่อไม่ว่าดีให้คนได้

ปิ้งข้าวจี๋ แยมข้าวโพดที่ทำมา แล้วยกมาแหม่ลงจากทำดีไต่

โถนมถักถัก แหม่ลงถ้อยแสนเจ็บใจ ออกมาไต่วิ่งกันเป็นขบวน

มีที่ปักแสนสะอาดอากาศดี ทุกชีวิตมีดีมีเสียสละ

พวกเราที่นี่กระทำสิ่งที่ดี ไม่รบกวนผู้อื่นเมื่อยามนอน

และตอนนี้มาถึงบทสุดท้าย เป็นจุดปลายจบสิ้นของบทกลอน

ขอขอบคุณพี่พิทยากร ที่ได้สอนพวกเราตลอดมา

ประพันธ์โดย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น

ฝ่ายมัธยมศึกษา (ศึกษาศาสตร์)

กลุ่ม 7 และกลุ่ม 8

วันวาน... สะแกราช

เสียงพนาถ้องไปในไพศาล
ก้องกังวานจับจิตน่าพิศมัย
เสียงจากป่าสะแกราชอันกว้างไกล
ซ่านจับใจพวกเราเหล่าหูกเรียน
เหล่าสัตว์น้อยสัตว์ใหญ่ออกวิ่งเล่น
ซ่างโอดถอนท่ามกลางทุ่งสีเขียว
พบเจ้าหมีตัวนั้นมันมีเขี้ยว
ฉันทวาดเลี้ยวทวนสี่และหวนกลับ
มองท้องฟ้ากลางดึกพบดวงจันทร์
แสนโคกคล้ายต้องจากไปในพรุ่งนี้
ไถ่แต่ย้อนมองวันวานที่เคยมี
ความทรงจำดีๆจะไม่ลืม

โรงเรียนสาริคมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายมัธยมศึกษา (ศึกษาศาสตร์)
กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 (4 / มี.ค / 2556) ระดับชั้น ม.1

พจนานุกรมมาสะแกกราดในครั้งนี้
ดูพิสดารว่าป่าหลายหลากพันธุ์
ดูจันทร์เพ็ญเห็นแสงฟ้านภาส่อง
นกแซกแซงบินเข้รังตัวกลมกลม
สะแกกราดมีอีกสิ่งทั้งดงงาม
สิ่งนั้นคืออะไรใครรู้กัน

สุขทิวทัศน์ในไพรสณฑ์
เหล่าพืชพรรณนั้นงามตาเท่าเทียม
เมฆลอยล่องบนท้องฟ้าแสงสุกใส
ต่างห่มแม่เลี้ยงลูกเล่นผูกพัน
ท่าทรงกลมล้อมงามหลากสี
สิ่งกระนั้นคือไผ่ฟ้าพญาลอ

SATIT
KKU 5137